

tesz, hogy Á;legyensÁ°lyÁ;it fenntartsa, annÁ;l nagyobbat Á©s fÁ;jdalmasabbat fog esni. TehÁ;it, aki ezt felismeri, abban az igazi vÁ;ltozÁ;sra valÁ³ elhatÁ;rozÁ;s is megfogyan. TÁ¶bbÁ© mÁ;r el nem tÁ¶rÁ¼lhetÁµ mÁ³don fekszik szeme elÁ¶tt a tÁ©ny: vÁ;ltozni kell. De hogyan? Miben? Merre?

Itt, ezekenÁ©l a kÁ©rdÁ©seknÁ©l jÁ¶n be az asztrolÁ³gus, termÁ©szetesen ha ezeknek a kÁ©rdÁ©seknek a megvÁ;laszolÁ;sÁ;ra felkÁ©ri Á¶t az illetÁµ szemÁ©ly. Nos, de ezeket a fontos, Á©letbe, sorsba, az eleven emberbe vÁ;gÁ³ dolgokat honnan tudja az asztrolÁ³gus Á©s honnan veszi arra vonatkozÁ³ rendÁ-thetetlen magabiztossÁ;gÁ;it, hogy amit Á-r Á©s mond, megbÁ-zhatÁ³.

II.- Biztos Á©s igaz.

TehÁ;it, az asztrolÁ³gus megbÁ-zhatÁ³sÁ;ga. TermÁ©szetesen nem minden asztrolÁ³gus megbÁ-zhatÁ³sÁ;gÁ;rÁ³l van szÁ³. Aki nincs tisztÁ;ba a metafizikai alapokkal, vagy valamennyit tud ezekrÁ¶l, de sajÁ;it lÁ©nyÁ©n nem alkalmazta, olyan mÁ©rtÁ©kben kell hiteltelennÁ©, majd egyenesen komikussÁ; vÁ;lnia, amennyire eltÁ©r eme alaptÁ³l. LÁ;sd azokat, akik azt hiszik hogy az asztrolÁ³gia mint kÁ¼lsÁµ praktika vagy eszkÁ¶z felhasználÁ;hatÁ³ arra, hogy a "felÁ©nk szemÁ©lytelenÁ¼l Á;radÁ³ Á©letÁ;ram" kedvezÁµ vagy kedvezÁµtlen vÁ;ltozÁ;sait kiszÁ;mÁ-thatÁ³vÁ; tegyÁ¼k. TÁ©vednek. Ami mÁ©g nem is lenne baj. A tÁ©vedÁ©s belÁ;thatÁ³ Á©s helyre hozhatÁ³. Azonban megfigyelhetÁµ az a fajta viselkedÁ©s is az ilyen asztrolÁ³gusok rÁ©szÁ©rÁ¶l, hogy arrogÁ;nsan elutasÁ-tjÁ;k a metafizikai alapot, mÁ;rpedig azt, ami biztossÁ; Á©s igazgÁ; teszi az asztrolÁ³giÁ;it. SÁ¶t, aki erre felhÁ-vja a figyelmet, kontÁ;rnak, illetÁ©ktelen okoskodÁ³nak tartjÁ;k. Nem Á©rtik, hogy az idÁ¶uk folyamÁ;n az asztrolÁ³giÁ;ival azÁ©rt lehetett mindent elkÁ¶vetni, jÁ³slÁ;sokra hasznÁ;lni, pszichologizÁ;lni, Á¼zÁ©rkedni vele, mert a metafizikai alapokrÁ³l levÁ;lt (az emberisÁ©g elszellemtelenedÁ©se miatt) Á©s ma mÁ;r ott tartunk, ahol tartunk- nÁ©zzÁ¼nk kÁ¶rÁ¼l. De elÁ¶bb nÁ©zzÁ¼nk belÁ¼l kÁ¶rÁ¼l. A homÁ;lyos, fojtÁ³ szorongÁ;stÁ³l terhelt Á©sszerÁ¼ aggÁ³dÁ;stÁ³l kezdve, az Á©rthetetlen vÁ;gyakig Á©s fÁ©lelmekig, a kÁ©nyszeresen visszatÁ©rÁµ gondolatokig mindent megtalÁ;lhatunk e vilÁ;gban. VilÁ;gban, amelyet mÁ;r nem tudunk mÁ;sra dobni, mert ez bent van Á©s ezzel annyira Á¶ssze vagyunk nÁµve, hogy mi magunk vagyunk azok.

TermÁ©szetesen, megvannak a mindennapi teendÁµunk, megyÁ¼nk Á©s vÁ©gezzÁ¼k a munkÁ;kat, eszÁ¼nk, dolgozunk, lazÁ-tunk, azonban a maga megszakÁ-thatatlan folyamatossÁ;gÁ;val tovÁ;bb fut velÁ¼nk az a belsÁµ vilÁ;g is, amelyet szÁ-vesen hagyunk a maga homÁ;lyÁ;ban, "sokkal jÁ³zanabb" Á©rvekkkel fedve el ezeket a nemkÁ-vÁ;natos, irracionÁ;lis "belsÁµ Á¼zeneteket". ArrÁ³l persze elfelejtkezÁ¼nk, hogy amilyen korszakba-vilÁ;gba szÁ¼lettÁ¼nk, amilyen neveltetÁ©st-iskolÁ;jtatÁ;st kaptunk, az egy olyan embert formÁ;lt ki belÁ¶lÁ¼nk, amely lelki-szellemi dolgokban hihetetlenÁ¼l gyenge, hihetetlenÁ¼l hitetlen, annak ellenÁ©re, hogy esetleg nagyon bÁ¼szke intellektuÁ;lis kÁ©pessÁ©geire, hatalmi, tÁ;rsadalmi pozÁ-ciÁ³jÁ;ra, vagyonÁ;ra vagy valami mÁ;sra, amivel rendelkezik, vagy legalÁ;bbis rendelkezni lÁ;tszik. SzerÁ©ny nem azÁ©rt lesz az ember, mert a szerÁ©nysÁ©get kÁ¼lsÁµdilegesen magÁ;ra veszi, mint egy maszkot, valamilyen hÁ;tsÁ³ gondolattal-cÁ©llal, hanem azÁ©rt, mert amikor sikerÁ¼l szembenÁ©znie Á¶nmagÁ;val, megretten a sajÁ;it sÁ¶tÁ©tsÁ©gÁ©tÁ¶l, hitelensÁ©gÁ©tÁ¶l, tompasÁ;gÁ;itÁ³l. SzerÁ©nyebb azÁ©rt lesz, mert belÁ;tja, hogy milyen hosszÁ° megismerÁ©si-megvalÁ³sÁ-tÁ;si folyamaton kell tudatosan Á;jtmennie ahhoz, hogy sajÁ;it tengelyÁ©be kerÁ¼ljÁ¶n.

Az elmetafizikÁ;tlanodott emberisÁ©g a vilÁ;gba nem lÁ©pik, hanem a vilÁ;gba "vettette" Á©l, de nem azÁ©rt mert valaki- mondjuk egy felsÁ¶bb hatalom- e vilÁ;gba veti, hanem a sajÁ;it maga szellemi lÁ©nyegÁ©tÁ¶l valÁ³ eltÁ;ntorodÁ;sa miatt sÁ¶tÁ©t, vÁ;lsÁ;gos valÁ³sÁ;got idÁ©z magÁ;ban Á©s maga kÁ¶rÁ¼l, amelyben az Á©rtÁ©kek elmosÁ³dnak, eltompulnak, tele Á©rthetetlen, zavaros esemÁ©nyekkel vagy Á©ppen olyan Á©rthetetlen, kÁ-nos esemÁ©nytelensÁ©ggel. FurcsÁ;n hangzik

Azonban, ha tudjuk az előbb említett példák kapcsolatát, hogy mi a család, a gyermekvilág, a nevelés metafizikai értelmében, máris nem társul olyan laposnak. Ám amikor konkrétan szembesülünk az illető problémákkal, amely a családfenntartási háttérben való helytállást követi, mint lelkiileg, mint szellemileg, mint egyéni vonatkozásokban is, akkor megvágóan nem társul laposnak az ezzel való foglalkozás. Mindez egy példa volt. Lehet példát felsorolni más értekezéseken is: párkapcsolat, anyagiak, háttér, alkotás, társadalom stb. Az asztrológia körében minden értekelet benne foglaltatik és mindegyiknek megvan a maga metafizikai lényege, értelme, a rá vonatkozó látszat, tudás, ismeret és szemlélet.

Amikor az embernek sikerült elmagában leálltán szegénységtől, szenvedéstől, bizonytalanságtól, betegségtől való állandó félelmét, leghatározottabb aggodásait, szorongásait és a mindezek által mozgató cselekvéseit és cselekvés-sorozatát, akkor végleg igazán belelátthat abba, hogy mi az amitől tényleg szegény lehet, vagy beteg, vagy bizonytalan. Nem a bank, a biztosítási háza, a szociális intézmény-apparátus fogja megvédeni a szenvedéstől, de nem is ezek fogják garantálni felmentlen boldogságát, hanem az a tudatosság, szellemi nyitottság, amellyel elszántszerű szembe tudni nézni az elmagában hordozott rettenetes sorsát és racionális argumentációval lefestett múltjától, monomániával, majd aztán fokozatosan, kitartóan elmaga isteni lényege felé kezdi tisztítani elmagát, egyre jobban megértve és elszántságot mindennapi, földi életének lényegét, metafizikai értelmét.

Földi élet, hátköznapok, az elszántságtól ember és élet- mondjuk, azonban mindezt anélkül, hogy metafizikai jelentésségtől és félelem kivetkezésétől felmárnánk. Könnyelmes, tetszetős és szélesebb a gondolat, hogy az elektronok vagy más ezeknél is kisebb részecskék amelyek valahol az anyagi és nem-anyagi világ határán táncolnak, bizonyos megjelenésekben azt örököltetik velünk, például, hogy asztal- azonban ebben nem a materiális/immateriális tényezőket köpezik a misztérium selypontját, hanem az, hogy asztal. Az "asztalon" van a metafizikai selypont és ez a metafizikai paradoxon. A tudatosan megélt mindennapokon van a metafizikai selypont és ez a metafizikai paradoxon. A mindennapban az ember nem kell szármak, lapos, tompa legyen. Az ember lehet egészes, tudatos, boldog, elmagára talál, értelmes, szabad, elégedett. Ez a "szemünk előtt álló nyílt misztérium". A metafizika, a szellem, a lényeg nem "odaát" van. Itt van. Egy más példát- Ha látthatok egy másikat embert, lehet ugyan az egész, mint jelenséget felfogni és ez az egész, teljes emberrel álllok szemben, beszél vele, ott vagyok, és is ott van és az egész, nagy, emberre vonatkozó hatalmas ismeretanyag és elméletül eltekintve viláthatok vele néhány egyszerű szóval.

Az elvakult mindennapokból a metafizikai alapokra helyezett mindennapokba való átmenet azonban kitartóan igényes folyamat. Ide kell az a fajta megismerés, amit az igazi asztrológus tud nyújtani azoknak, akik e folyamatot akarják indítani elmagukban. Az asztrológus bizonyos mértékig "át szenvedte" a kezdeti nehézségeket, amelyek mindenképpen velem járnak a személynél fejlődésnek és változásnak. Ezt a metafizikai tapasztalatot átölelem és a megfelelő asztrológiai tudás birtokában tud információt, átmutatást adni olyan embereknek, akik ugyan nem akarnak háttér szerűen foglalkozni metafizikával, asztrológiával, de földi életüket tisztán, tudatosan, egészesen, értelmesen akarják megélni.

Az "asztallal" adott példával kapcsolatosan még hozzáteendők, hogy a finom hullámokkal, rezgésekkel, apró részecskékkel sőt részecskén tőli, immateriális létezőkkel álló asztal-magyarzat addig jár, amíg egy ember végleg kibillen a csakugyan betokosodott, beszédként szemléletből, felszár-nes látszatból, tudatállapottól és végleg hajlandó

feleszmélni arra, hogy a valóság egy b tartományai is láteznek azon ká-vá/4l, hogy itt áll eláuttá/4nk a kázzelfoghatá "asztal". Mindez semmit sem von el az "asztal" metafizikai sálypontjábá. Hiszen erre vonatkoz legels megkélzel-tásá/4nk továbbra is az marad, hogy "asztal", és ez Á-gy rendben is van. Erre mondják a hagyományok, hogy a metafizikai megvalás-tás során "nem títÁnik semmi". Minden az marad, ami volt, viszont már sokkal tágasabb Ártelmezésben. Mikor a metafizikai forduláponon Ájtutott valaki, azután mehet nyugodtan rizset enni! Ugyanógy, mint máis.

Azonban valami mégis títÁnik, valamiféle "belső váltózs". Nem is títÁn ez, hanem megvalásulás. Az embernek derengeni kezd Álete addig Árthetetlennek vagy nehezen kávetthetánek vÁlt Ártelme, s ami tudatosul ezáltal benne, az valább Ás igazabb, mint az addigi felsz-nes valásá;gmagyarzatok (amelyek ma elásztják a világot).

III. Az asztrológus.

Az eddig le-rtak Ártelmében a kávetkeztetés Ánmagá; tádik, hogy asztrológus-metafizikus nem az, aki annak titulálja magát, esetleg felmutat egy egázen hiteles oklevelet és a kiórett mester látszatá;val kecsegtet náha, és ezzel a gondolattal csapja be Ánmagát. A hiteles asztrológus szerányságe és egyben Ántudatossá;ga, magabiztossá;ga abban áll, hogy tisztában van azzal, hogy am-g az Álet alká-miai-spirituális-mentális-pszichológiai-stb. folyamatait járja az Áletszakaszok ká/4lá;nbáz ciklusaiban, addig legjobb, sáut az egyetlen já, ha a tan-tvá;nyi jogát, nyitottsá;gát, ÁbersÁgÁt maximá;lisán fenntartja. Attá lehet asztrológus és olyan mártÁkben tud asztrológus lenni valaki, a lexikális tudásán tál, amennyiben szemályes Áletfeladatainak tudatosan eleget tett. A taná;csadá szemálye és a taná;cs nem ká/4lá;nt-thetá el egymástá. Ez már magábá a szaturnuszi látelvbá;mul, a "ká/4száb Áurábá;mul" is adá;dik, amely abban áll, hogy Áthatolhatatlan határt, falat kápez, mint akadályt mindazok elá, akik nem akarják Áletfeladataikat tudomásul venni és azok felvállalásá;ra szépen-lassan ráhangolá;dni, vágá/4l teljes "fá;llásban" magukba fogadni. Miká;zen felsz-nes, fá;llvezetá; taná;csokat, já;slatokat osztogatnak száltÁben, hosszában mindenfele. A felvállalt és beváltott Áletfeladat, a felelőssá;gteljes Álet és egyben a szabadsá;g kulcsa, a hiteles asztrológus ismertetéje.

Az asztrológusi tevékenység olyan Ásszetett tevékenység, amely a mai tájÁkozádás Ásszes ná-vá;it igánybe veszi, de itt sem áll meg, hanem továb;bb megy, tálmutat ezeken. Valahol itt Ártem el ezen Á-rá;som eredeti cÁljá;hoz, hogy az asztrológá;nak és az asztrológusnak legaláb;bb megjelá;ljem azt a helyet, ahol az valásá;ban van. Mindez nem arra valá; utalás, hogy Án, aki asztrológá;val foglalkozok, mindenk fá;llá;tt ÁllnÁk, mestere lennÁk az egász Áletnek. Ilyená;ul szá; sincs. Aki asztrológá;val foglalkozik, mint horoszká;pok ÁrtelmezésÁt is vállalá; szemály, elindult egy Áton és olyan hitelessÁgi fokot tud adni-nyá;jtani, amilyent elÁrt. Amit elÁrt, arrá; be tud szá;molni és bá;rki nyugodtan meggyáz;udhet arrá; hogy Ágy van-e.(transzparens egzisztencia). Azonban arrá; sem szabad elfeledkezni, hogy milyen intenzá-v megismerÁsi folyamaton kell Ájtmennie az asztrológusnak. Vagyis, mint magát asztrológusnak vallá; szemály Ágy szá; má-t igazán asztrológusnak, ha Áletfeladatai felvállalásá;nak nekikezdett (szemályes Álete Áttetszá;usá;ge, tisztasá;ga, transzparenciá;ja), de má;sfelá;mul, pontosabban ezzel egyá;tt van egy má;sik komponense is az asztrológusi há-vatásnak: a tájÁkozádás, ÁnkÁpzs, orientá;ciá; tanulás. Á;gy tá;anne, hogy ahhoz, hogy Átmutá;st, informá;ciá;t tudjon adni, tá;bbet kell megtanuljon, mint amennyire szemályes Álete rendezésÁhez szá;ksá;ge lenne, valásá;ban azonban nem tanul tá;bbet, mert az Általa felvállalt asztrológusi há-vatás szellemi kerete

pontosan magában foglalja az más ortokszerekben kiegyensúlyozza, hogy ne mint táblát, hanem mint helyre kerülő szellemi tartalom legyen jelen az, amit "plusszban" tanul. De hová; akarok elérkezni? Oda, ahol az asztrológia; az asztrológus ma teljesen félreértik. Egy gyvődi, vagy egy mőrnőki, vagy egy orvosi stb. tudás; az felkészült hivatalosan az általános elismertnek számát, de ne is beszéljek a kizigazgatásban, politikai életben, a vezetősben betöltött olyan hivatások, amelyek széleságesen találórtókelődnek az a "társadalmi igazság" értelmében, olyan pozícióban az "anyagi" juttatásban van részvétel, amely jával egy reálsan megindokolható széleságesen n-vá;ja főtöltött van. Mindez azért mert egy alapvetően racionális, ipari társadalomban állunk, ahol még mindig az számát-értőnek, ami k-vál van, ami kózzel fogható, megehető, megihat, belakható, álvethető, s nem helyezünk elg hangsúly a dolgok átfogóbb, személynket is implikálá; ártelmezésekre. A Descartes ta elindított az uralkodó racionális, pragmatikus világkőp értelmében től jál megtanultuk, hogy az a reáls, ami k-vál van, a felsz-nen,

nem csoda, ha ennek van értéke a nagyttbsőg szemőben. Megismerték a kőlső vilgot, annak tőrványserősegeit, tudunk racionálsan gondolkodni, nem dőllnk be a babonás;goknak, mint a kőzpkorban, de kőzben nem tudjuk ártelmezni, az Istenhez vezető, nlls;gunk alapját kőpező belő mőlyőgeinket, vals;gunk kőlőnbőző szintjeit. Még mindig, mindent egys-kő, a mőlyőget az a személyn megkőlő gondolkodással próbőlk magyarzni az megoldani. Nem arról van szó, hogy az asztrológus nem gondolkozik racionálsan az nem számol az anyagi vals;ggal, hanem arról, hogy nem csak á-gy gondolkozik az nem csak ezzel számol. Az emberek nagyttbsőgőnek szemőben az asztrológus még mindig a kőzpkorbeli, vagy még azelőtti babonás; garabonciás; ember, aki nem gondolkozik, nem figyel, nem szintetizál, nem analizál, csak transzba esik s mondja a kinyilatkoztatásait, anőlkő, hogy árténő annak értelmő. A személyn horoszkőp ártelmező nagyon is kemőny az sok agyi őveletet, előzetes gyakorlati az metafizikai ismereteket igőnylő feladat, amennyiben azt valaki komolyan az felelőssőgteljesen vőgzi. Metafizikai megalapozotts;g nőlkő az asztrológia, olyan, mint matematika nőlkő a fizika, vagyis igen gyenge. Rőgi szimbőlumai őresen konganak s spekulő-v, jősolgat, kicselező technik; jobb esetben b;rgyőak, rosszabb esetben az embert szellemőben, imaginőciőj;ban, megkőtő, visszafejlesztő technik;ek. Egy horoszkőp megő-rősa, a gőpőszeti egyetemet vőgzett felesőgem szerint is, sokkal tőbb szellemi munk;it igőnyel, mint pőldőul egy csal;di h; megtervezőse, amivel még kőlőn megismerkedett, foglalkozott az egyetemi ővei sor;jn.

Ezzel szemben az asztrológus:

1. Ha van is valamely, valamennyire elismert oklevele, amellyel a társadalmi tőrványessőggel is ősszhangban tudna teőkenykedni, kőlőn erőfesző-tőseket kell tegyen őllandőan azt cőlzandő- mint jelenleg őn is - hogy senki semmilyen irőnybő ne tővessze őt azzal a kővőredő őlasztrológusi őzlethőlvál, amellyel találkozhatunk pőldőul az interneten is, az amelynek metafizikai-szellemi szé-nvonala nagyon alacsony, annől tőbb bennők az őnkőnyes spekulőciő.
2. Mőgiscsak bosszantja, hogy olyan intenző-v szellemi - ment;lis - intellektu;lis erőfesző-tőst kell vőgrehajtson egy-egy horoszkőpőrtelmező sor;jn, amelynek egy tőzedő is sokkal jobban megfizetik "jobb helyeken", á-gy szembe kell nőznie saját haragj;val, amit a jelen emberisőg korl;tozotts;ga ellen tőplől. Nincs olyan bizotts;g, intőzmőny - lehet, jobb is mivel az emberisőg gondolko;sa még nem őll azon a szinten - amely csakugyan megbő-zhatőan meg tudn; őllapő-tani az asztrológusi hivat;sban valő kompetenciáj;it valakinek. őgy bejőn egy olyan is-termőszetesen őgy, hogy ezért felelőssőget is őllal-hogy mindenki őnmag;it minőst- ő

márci fel saját szívnálát illetően.

3. Ha a pánczre utalást tesz, máris úgy ténik, hogy "ahát, tehát erre megy ki a jóték", vagyis úgy ténik, hogy az egész nem egyb, mint nyereskedés. A mai társadalmi szemlélet-ha van ilyen- az egészen jól kávévethetmu hasznortot veszi alapul és ennek alapján állapítja meg, valami ortokos vagy sem. Sok, szemelyes sorsa vonatkoz, nagyon fontos információ nem b-r ilyen kávévetlenül kávévethetmu hasznortot, amirül azon nyomban meg lehetne állapítani, hogy ortoke miben áll. A horoszkóp szintzisemet nem tudom azonnal felkenni az arcomra, mint egy jó sminket, nem tudom felvenni magamra, hogy mások lehetleg megcsodálhassák és irigyeljenek miatta, nem tudok kimenni az utcára mint a vadonatj kocsimmal, mobilommal, amire bukna a világ legmenőbb pasija, nője, barátja, fűnyője. S nekem a boldogságom akadálymentesen biztosítva lenne. (Lám, kávészágot elsűrendőnek tart, megfertőzt racionális gondolkodásunk mindenhol; beszéremkedik.) Sőt még csak nem is ölvezhetem, mint egy Wellness hőtögei masszázsrát, vagy egy kávéfűldi utazást. Egyébként nem egyet ismerek olyan embert, aki mindezeket megengedheti magának és a világba mégis ki van vettette, sem boldog párkapcsolatra nem képes, sem egészszáges életvezetésre, sem derűs életörzésre. Hosszútávú nem csupán anyagiakban lemerhetmu haszna van az asztrológusi tanácsnak, hanem elsősorban egészszágeben, párkapcsolatban, lelki koherenciában, és egységgeben lemerhetmu haszna. Egyáltalán nem mindegy, az, hogy megörtem-e mi az én helyem, s hol az én helyem, mind, hogy állandóan spirituális helyemül eltávolodva a világba kivettette, korlátolt racionális örveim és Lilithem hatására, másol keresem a boldogulást, mint ahol azt, az én szemelyi horoszkópom szerint, megtalálhatnam, s egy spirituális érválásmra öbredhetök. Rendet rakhatök érvmagamban és a kávéfélőlményeiben, amely által a spirituális források és energiák sokkal tisztábban, akadálymentesebben áramolhatnak az én lelkivilágomban, szervezetemben, viszonyrendszeremben. Ugyanis annál rosszabb sincs, mint amikor valaki nincs a helyén, ráadásul ennek még tudatában sincs, csak örzi, hogy nincs valami rendjén vele és kávéfélőlte, mert el van idegenedve a kávérvezetőül, a világgtól, de legfőképpen érvmagjától. Ilyen eltávolodott kávéfélőlmények kávézt nem kaphatom meg azokat az embereket, azokat a visszajelzéseket, amelyek tápanyagköt szolgáltathatnak a lelkemnek, s amelyeket feldolgozva egyre félőggetlenebb, örrettebb, átlőtszabb, derűsebb, nem csupán anyagi örtelemben vetten, de azt sem kihagyva gazdagabb szemelyiségő vőlhatok. Az ilyen kivetett ember tud egyebet tenni, mint folyamatosan érűszakoskodni, alakoskodni, meghunyászkodni, fűnyőkáskdni, ki, ki termözete és elűmölöte szerint. Vagy nem mindegy páldául, hogy félőslegesen viaskodom-e a párommal, miközben egyáltalán nem vagyok tudatában annak, hogy valójában milyen belső szálak kávétnek az ő problémájához, "nehéz" természethez.

4. Azonban, hogy ilyen információkhoz eljusson az asztrológus, ősszehasonlthatatlanul tőbbet dolgozik, mint egy mechanikus műveleteit rutinosan végzőmu, jól fizetett, elismert szakember vagy valamilyen más pozíciót, hávatást betöltmu szemely. Ugyanakkor, lehet, hogy az illetmu asztrológus harmichárom-harmincny örves és kőt kis gyermeke van és rendkávől zavarja, hogy az asztrológiai tevékenység mellett, fix fizetéses intézményenl is dolgozik, mégis nehezen tudja eltartani családját, az asztrológiajt érvvezmu elűmölöte miatt. A mai ember pragmatikus, felszűnes gondolkodásnak kávészűnhetuen, nagyon sokszor egyenesen sajnálja a pánczót a spirituális fejlődésre fordítani, s ebbe ráadásul bele sem gondol. Sokkal hamarabb kiadja pánczót, mondjuk egy jónak szűm-tá dzsekire. Amely dzsekit (de rhatök itt szándéjt, sportcipűt, sűbakancsot, pröm kabátot, kocsilőmpát, mobiltelefont, zene lejőtsz és kávészőlőket, fodrászhoz járást, stb..) kőt öv műlva maximum mátr nem vesz fel, mert

kimegy kÁ¶zben a divatbÁ³l, s amely ipari cikkbÁ¶ul szÁ;szakat, ezeket lehet sorozatban gyÁ;rtani. Mintha az ember azÁ¶rt Á¶olne, hogy dolgozzon, s utÁ;na minden pÁ¶nzÁ¶t anyagi, ipari cikkekre fordÁ-tsa. Ez az Á¶rtÁ¶k koncepciÁ¶nk ma. Ez a megfordÁ-tott, diszharmonikus Jupiter, s kÁ¶zben panaszkodik az asztrolÁ³gusnak, hogy kevÁ¶s a pÁ¶nze. Most má;jr az Á¶rtelmesebb emberek belÁ;ttÁ;jk, hogy racionÁ;lis tudÁ;suk fejlesztÁ¶sÁ¶re az iskola elvÁ¶gzÁ¶se utÁ;in is szÁ¼ksÁ¶gÁ¼k van, s ezÁ¶rt a kÁ¼lÁ¶nbÁ¶zÁ¶u tanfolyamokra elmennek. Viszont azt, hogy a spirituÁ;lis tudÁ;sÁ;nak tÁ;gulÁ;sa Á¶rdekÁ¶ben is Á¶rdemes Á;ldozatokat hoznia azt igen kevesen lÁ;ttÁ;jk, lÁ;tjÁ;jk be. StartbÁ³l biztosan nem. Mintha az asztrolÁ³gusnak nem kellene, miutÁ;in fÁ;radSÁ;gosan, a legjobb tudÁ;sÁ;t latba vetve, megÁ-rt egy Á¶rtelmezÁ¶st, ennie, innia, gyermekeit, csalÁ;djÁ;t ellÁ;tnia. Vagy, talÁ;in egyes emberek abban remÁ¶nykednek, kÁ¶pmutatÁ³an, hogy az asztrolÁ³gust Á¶s csalÁ;djÁ;t az angyalok, majd ellÁ;tjÁ;jk. (Ezennel jelentem nem tÁ;plÁ;lkozunk má¶g csak csillagokkal sem.)

KÁ¶zÁ¶mbÁ¶s az emberek szÁ;mÁ;ra, hogy az asztrolÁ³gus Á¶s csalÁ;dja gazdasÁ;gi, pÁ¶nzÁ¼gyi ellÁ;tÁ;sa milyen forrÁ;sokbÁ³l szÁ;rmazik, csak Á¶ppen Á¶uk ne kelljen megfizessÁ¶k a má¶ltÁ;nyos Á;rat, amelyet sokallnak, s lehetÁ¶leg ingyen szeretnÁ¶k igÁ¶nybe venni tudÁ;sÁ;t, gondolkozÁ;sÁ;t, idejÁ¶t. Á¶ortem itt elsÁ¶sorban az e tÁ¶ren teljesen tÁ;jjÁ¶kozatlan, fÁ¶lrevezetett ErdÁ¶lyi rendelÁ¶ket. Az ingyen, barÁ;tsÁ;gbÁ³l, felÁ;llÁ-tott horoszkÁ³ppal csak az baj, hogy aki megkapja nem is Á¶rtÁ¶keli, s nem is veszi komolyan, s nem is tudja hasznÁ;t venni, ha akarja sem. Má;jr az egyetemes tÁ¶rvÁ¶nyek, nevezetesen a kompenzÁ;ciÁ³ tÁ¶rvÁ¶ny miatt sem, amelyekÁ¶ul mindenki tud a lelkiismerete szintjÁ¶n. Ennek Á¶rtelmÁ¶ben, ha valamit nem fizetek meg az Á¶t megilletÁ¶ Á¶rtÁ¶kben, (fÁ¼ggetlenÁ¼ az Á¶ppen fennÁ;llÁ³ szÁ¼kagyÁ° tÁ;rsadalmi megÁ-tÁ¶lÁ¶stÁ¶ul,) az nem fogja az Á¶n fejlÁ¶dÁ¶semet, tÁ;gulÁ;somat szolgÁ;lni, má¶g ha ipari cikkrÁ¶ul van szÁ³, akkor sem, nemhogy egy szemÁ¶lyes a spirituÁ;lis Á¶nemet Á¶rintÁ¶u magas szintÁ¼ szolgÁ;ltatÁ;srÁ³. Má;rpedig a horoszkÁ³pomat pontosan ezÁ¶rt kÁ¶szÁ-ttetem, mert eljutottam oda, hogy komolyan fejlÁ¶dni akarok.

5. MondhatnÁ; bÁ;рки, hogy hÁ;t tÁ¶rjÁ¶n ki, a lehetÁ¶sÁ¶g az Á¶vÁ¶, gazdagodjon meg. Voltak Á¶s vannak sikerasztrolÁ³gusok, akiknek nincs ilyen problÁ¶mÁ;juk, amirÁ¶ul most Á¶rok. Az azonban inkÁ;jbb Á¼zletnek nevezhetÁ¶u, semmint asztrolÁ³giÁ;nak. Jelenleg: az asztrolÁ³gia Á¶s az asztrolÁ³gusi hÁ-vatÁ;js hivatalosan nem tÁ¶rvÁ¶nyesÁ-thetÁ¶u, nem intÁ¶zmÁ¶nyesÁ-thetÁ¶u, tÁ;rsadalmi szintÁ¼ elismerÁ¶se Á¶s kompetenciÁ;jja nem adhatÁ³ meg, mert hiÁ;nyzik- Á¶ppen a kÁ¶zÁ¶ssÁ¶gi, tÁ;rsadalmi rendbÁ¶ul- az a szellemi rangot hordozÁ³ ember, szervezet, amely oda tudnÁ; Á-tÁ¶lni az asztrolÁ³gussÁ; lenni akarÁ³ szemÁ¶lynek a hivatÁ;sgyakorlÁ;js jogÁ;t. Mindez nem is baj. VÁ¶gÁ¼l is az asztrolÁ³gus szemÁ¶lye Á¶s a horoszkÁ³prendelÁ¶u szemÁ¶lye kÁ¶zÁ¶tt kell lÁ¶trejÁ¶nnie a kapcsolatfelvÁ¶telnek, nincs szÁ¼ksÁ¶g semmifÁ¶le tÁ;rsadalmi intÁ¶zmÁ¶nyes kÁ¶zvetÁ-tÁ¶sre, jelen kÁ¶rÁ¼lmÁ¶nyek kÁ¶zÁ¶tt ez Á¶gyis csak tÁ¶lbbet Á;rtana, mint amennyit hasznÁ;lna az egÁ¶sz Á¼gynek.

6. Az asztrolÁ³gus elÁ¶ggÁ¶ egyedÁ¼l marad, egyrÁ¶szt a szellemtelen tÁ;rsadalmi apparÁ;tustÁ³l, má;srÁ¶szt az Á;lasztrolÁ³gusi piacfutamoktÁ³l tÁ;vol tartva magÁ;t, esetleg egy-kÁ¶t hasonlÁ³ lÁ;tÁ;sÁ°, gondolkozÁ;sÁ° tÁ;rsÁ;val. Lehet kÁ¶zben azon is gondolkozik, hogy hagyja-e az egÁ¶szet. Azonban, ha tudok valamirÁ¶ul, nevezetesen errÁ¶ul a lÁ;tÁ;srÁ³l, tudÁ;srÁ³l, amit az igazi metafizika alapÁ° asztrolÁ³gia ad, nem lehet csak Á¶gy hagyni, csupÁ;n abbÁ³l a megfontolÁ;sbÁ³l, hogy rosszul jÁ¶vedelmezÁ¶u tevÁ¶kenysÁ¶g. Fenntartom a lehetÁ¶sÁ¶get, hogy nÁ¶hÁ;ny ember esetleg má¶gis meg akarja ismerni a horoszkÁ³pjÁ;t (Á¶nmagÁ;t) Á¶s ha nem tartja tÁ°lsÁ;gosan drÁ;gÁ;nak, akkor megrendeli, Á¶n pedig legjobb jelenlegi tudÁ;som szerint dolgozok lelkiismeretesen 20-22 Á³rÁ;t, amennyi idÁ¶ alatt elkÁ¶szÁ¼l az Á¶rtelmezÁ¶s. Azt hiszem, legjobb prÁ³bÁ;jja ez annak, hogy nem nyerÁ¶szkedÁ¶s miatt vÁ¶gzem ezt. Ha azÁ¶rt tennÁ¶m, akkor 130-150 RON-Á¶rt, biztosan nem dolgoznÁ¶k 20-22 Á³rÁ;t, szellemileg elÁ¶ggÁ¶ igÁ¶nybe vevÁ¶u má³don.

Nos, kárbelennyi. Ha az egészül az derlne ki, hogy azrt ljadok, mert annak ellenre, hogy az igazi asztrológus - márpedig n annak tartom magam, mint ahogy minden asztrológival hivatsszeren foglalkozó szemoly annak tartja magát- tehát annak ellenre, hogy milyen sokat tanul s tud, s szemolyes lete is tiszta, sem társadalmi elismerésben nem részesül, szegényen l s rjadásul meg kell kázdnie az asztrológusok nyereskedésével, akkor nem rtem el cölomat ezzel az r-sommal. Anyagiak, szellemiek s az asztrológia- ez lett volna a fűc-m, amely alatt hrom fejezetben bemutattam n hny aspektusát az asztrológusi hivatásnak. Folytatása kvetkezik. (esetleg).